

beltstrafbarhedsprincippet ikke er noget, man bare sådan med et pennestrøg griber til. Man må gennemtænke det godt, om man f.eks. med hensyn til omskæring af kvinder skal ophæve dobbeltstrafbarhedsprincippet. Det er jo det, der er baggrunden for diskussionen.

Vi har et andet beslutningsforslag fra hr. Bertel Haarder, hvor vi er inde på nøjagtig samme problemstilling, nemlig om sex med børn i udlandet.

Jeg vil sige på regeringens vegne, at det, vi er optaget af i denne sag, er kampen mod omskæring af kvinder. Den mener vi at vi samtidig med fastholdelse af dobbeltstrafbarhedsprincippet kan kæmpe imod med f.eks. oplysningskampagner, som jo altså også er sat i gang under Sundhedsministeriet, hvor en arbejdsgruppe har arbejdet med involvering af de pågældende etniske grupper i vores samfund, der i deres hjemlande har som en del af deres kultur, at pigebørn omskæres.

Det er regeringens opfattelse, at det arbejde, der nu er sat i gang under Sundhedsministeriet, vil vi følge nøje, og at vi vil involvere de pågældende etniske grupper for at påvirke den kultur, de kommer fra, til at stoppe med det her. Alle Folketingets medlemmer er jo enige om, at vi gerne med alle midler vil det her til livs, men om vi løser problemet med en ophævelse af det dobbelte strafbarhedsprincip er spørgsmålet.

Regeringen vil altså nu følge det her arbejde meget tæt. Vi vil også gerne over for Folketinget redegøre for resultatet af det arbejde, og om vi kommer videre. Men jeg vil godt meddele, at det dobbelte strafbarhedsprincip kommer på prøve i denne sag såvel som i den sag, der er rejst af hr. Bertel Haarder, ligesom mine holdninger og også regeringens opfattelse kommer på prøve.

Vi må se i øjnene, at det vigtigste her er at få gjort op med omskæring af børn og kvinder, at det går på det holdningsmæssige, og at det måske ved at involvere dem i et opgør med deres egen kulturbaggrund.

Svaret til hr. Oxdam er altså: Der findes mulighed for omgåelse af de bestemmelser, vi har i den danske straffelov, ifølge hvilken det altså er strafbart at foretage omskæring af kvinder i Danmark, men hvis man får det foretaget i et land, hvor det ikke er strafbart, har vi ingen mulighed for at straffe det i Danmark.

Tove Fergo (V):

Jeg vil da godt takke justitsministeren for svaret, der var tankevækkende og interessant. Det rejser så nye spørgsmål, og jeg kan ikke lade være med at spørge justitsministeren: Hvis nu et forældrepar mener, det er rigtigt og det ligger i deres kulturelle livssyn, at børn skal have en læsterlig gang tæsk en gang imellem, og de så tager ned til et land, hvor det er lovligt at give sit barn en ordentlig endefuld, og de kommer tilbage til Danmark med deres barn, der er slået blå, gul og grøn, hvilket opdages i skolen ved badningen efter gymnastik i skolen, og sagen bliver indberettet til de sociale myndigheder, forstår jeg, at man ikke kan gribe ind over for de forældre? Man kan altså ikke tillade sig at fjerne barnet fra dem og straffe forældrene efter voldsparagraffen.

Det må jeg gå ud fra, for vi er jo enige om her i Folketinget, at omskærelse af små piger er vold mod barnet. Jeg spørger justitsministeren: Hvordan er det med lighedsprincippet?

Jonna Grønver (V):

Det var fru Margrete Auken, der fik mig til at gå på talerstolen, for fru Margrete Auken efterlyste, at der skulle være et krav om en sådan lov. Som hun sagde: »Lad os da få det på bordet.«

Den konference, der blev afholdt i januar 1996, blev netop indkaldt for at belyse et problem, som mange herboende udlændinge mente der var, og det var på den baggrund, vi fik drøftelsen. Der blev sendt nogle klare signaler fra den konference. Det første var: Information, information, information, og det mener jeg den tidligere sundhedsminister tog sig af ved at nedsætte et udvalg, og den del er måske nok den vigtigste.

Det næste var: Gør det ulovligt. Det var et klart signal til os, og det er det, vi har taget fat i og nu fremlægger i salen.

Verden er altså anderledes, og jeg er meget spændt på at komme til at læse justitsministerens tale for at se, hvad det egentlig var, der blev lovet, hvis der blev lovet noget.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også gerne takke justitsministeren for den imødekommelse, som jeg fornemmede justitsministeren kom med, og ikke mindst løftet om, at man vil komme med en redegørelse, så vi ligesom kan få en fornemmelse af, hvor regeringen bevæger sig hen på dette område.